

на Панайотъ Хитовъ, на Хаджи Димитъръ и Стефанъ Караджа и други.

Турското правителство се смутило. То издействувало отъ ромънскитѣ власти спиране на вестникъ „Свобода“. Но Каравеловъ не се отчаялъ. Следъ нѣколко месеци почналъ новъ вестникъ „Независимость“.

Образувалъ се въ Букурещъ и „Централенъ революционенъ комитетъ“, на който Каравеловъ станалъ председателъ. Тамъ били и Христо Ботевъ и Василъ Левски. Всички вече съзнавали, че България ще може да се освободи само тогава, когато се подготви общо народно възстание. За подготовката на такова общо възстание се заелъ апостолътъ на българската свобода Левски. Той обикалялъ България и събуждалъ българитѣ отъ робския имъ сънъ.

Каравеловъ посветилъ цѣлия си животъ въ борба за свободата на поробеното си отечество. И билъ щастливъ да доживѣе и види България свободна. Миналъ заедно съ рускитѣ освободителни войски въ България, видѣлъ свободенъ родния си край, стоялъ кратко време въ Търново съ печатницата си, после се премѣстилъ въ Русе.

Изнуренъ отъ усиленъ трудъ, постоянни грижи, несгоди и лишения, Каравеловъ починалъ въ Русе на 21 януарий 1879 година, гдето билъ тържествено погребанъ.

Александъръ Спасовъ

ПРОЛѢТЪ Е ДОШЛА!

Радостни децата
тръгватъ изъ полята.
Пролѣтъ е дошла
вредомъ по свѣта!

Тамъ кокиче бѣло
скромно се навело,
вѣтъръ го люлѣе,
тиха пѣсенъ пѣе:

— Я ме откъснете,
шапки накичете, —
звѣнъ, звѣнъ, звѣнъ
стига зименъ сънъ! —

Слънце по полята,
радостъ въвъ сърдцата —
пролѣтъ е дошла,
пролѣтъ е дошла!..

Димитъръ Добревъ